

De krachttoeren van LANSbrekers

Als passend onderwijs niet vanzelf spreekt

Vanaf een afstand bekeken, lijken LANSbrekers precies hetzelfde als alle andere leerkrachten, docenten, ouders, leerplicht- of beleidsambtenaren, RMC-consulenten, (intern) begeleiders, assistenten, bestuurders, directeuren, coördinatoren, wethouders, of alle anderen die zich inzetten om kinderen en jeugdigen passend onderwijs te bieden. En dan vooral die kinderen en jeugdigen waarvoor passend leren, een diploma of een arbeidskwalificatie, niet vanzelfsprekend zijn. Kinderen en jeugdigen die thuiszitten of voor wie dat dreigt. Dit geldt voor heel veel mensen in Nederland, zeker niet alleen voor LANSbrekers. Ook hebben LANSbrekers niet per se meer kennis en ervaring dan anderen en gaat het hier niet om een nieuwe functie of organisatie in het onderwijs. Wat hen anders maakt is hun attitude tegenover thuiszitten: *thuiszitten, hoe kort dan ook, is voor LANSbrekers per definitie geen optie.*

Krachttoeren

Het bijzondere van LANSbrekers is dat zij *de lat telkens weer wat hoger leggen in hun strijd tegen thuiszitten*. Wekelijks, of zelfs dagelijks. Een LANSbreker weet dat wat hij of zij *vandaag* doet, méér dan de moeite waard is. Daarover bestaat geen enkel misverstand. Maar tegelijkertijd wil een LANSbreker dat wat hij of zij *morgen* doet nog meer de moeite waard zal zijn. Hoe? Door met hart en ziel de lastigste situaties te omarmen waarin kinderen of jeugdigen zich kunnen bevinden. En vandaag in die situatie een oplossing te brengen, waar dat gisteren nog niet werd geprobeerd, want te uitdagend of zelfs onmogelijk leek. Door krachttoeren te verrichten dus. Met als belangrijkste toetssteen 'passend leren en meedoen naar vermogen realiseren voor de betrokken kinderen en jeugdigen'.

De laatste wagon aankoppelen

Prof. dr. Kees van der Wolf (1944 – 2014) was als hoogleraar verbonden aan de Universiteiten van Amsterdam en Suriname. Hij werd onder meer bekend door zijn onderzoeken naar schooluitval. Kees van der Wolf sprak vaak over het laatste-wagon-systeem: tijdens een treinreis wordt – door alle geschud - de meeste schade geleden in de laatste wagon. Om dit te voorkomen wordt voor aanvang van de reis de laatste wagon ontkoppeld. Waardoor de voorlaatste wagon de laatste wordt van de nu kortere trein... Iedere keer dat een kind of jeugdige uit de klas of groep wordt gehaald, doen we hetzelfde. We ontkoppelen de laatste wagon, om daarna te ontdekken dat nu een andere leerling het meeste van ons vraagt. Al snel ontstaat de behoefte om ook deze nieuwe "laatste wagon" te ontkoppelen. De lat komt lager en lager te liggen. LANSbrekers ontkoppelen niet, zij koppelen juist aan en leggen daardoor de lat hoger.

Door met krachttoeren ook de kinderen en jeugdigen in de lastigste situaties aangekoppeld te houden en voor hen passend leren en meedoen naar vermogen mogelijk te maken, brengen LANSbrekers passend onderwijs iedere dag een stap dichterbij. Doordat zij de krachten bundelen ontstaat zo een krachtige, landelijke beweging die een extra impuls geeft aan passend onderwijs.

Voor meer informatie:

www.lansbrekers.nu

helpdesk@lansbrekers.nu